

Lieta C-20/09

Eiropas Komisija pret Portugāles Republiku

Valsts pienākumu neizpilde — Prasības pieņemamība — Kapitāla brīva aprīte — EKL 56. pants — EEZ līguma 40. pants — Valsts parādzīmes — Preferenciāls nodokļu režīms — Pamatojums — Krāpšanas apkarošana nodokļu jomā — Cīņa pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas

Ģenerālvokāta P. Mengoci [<i>P. Mengozzi</i>] secinājumi, sniegti 2010. gada 17. jūnijā	I - 2639
Tiesas (otrā palāta) 2011. gada 7. aprīļa spriedums	I - 2660

Sprieduma kopsavilkums

1. *Prasība sakarā ar valsts pienākumu neizpildi — Pirmstiesas procedūra — Brīdinājums — Strīda priekšmeta noteikšana — Argumentēts atzinums — Detalizēts iebildumu izklāsts (EKL 226. pants)*
2. *Prasība sakarā ar valsts pienākumu neizpildi — Pamatotības pārbaude Tiesā — Vērā ņemamais stāvoklis — Stāvoklis argumentētajā atzinumā noteiktā termiņa beigās (EKL 226. panta otrā daļa)*
3. *Kapitāla brīva aprīte — Ierobežojumi — Nodokļu tiesību akti (EKL 56. pants; EEZ līguma 40. pants)*

1. Lai gan pirmstiesas procedūras par pienākumu neizpildi ietvaros argumentētajā atzinumā ir jābūt ietvertam loģiskam un detalizētam to iemeslu izklāstam, kuru dēļ Komisija uzskata, ka attiecīgā dalībvalsts nav izpildījusi kādu no pienākumiem, ko tai uzliek Līgums, brīdinājuma vēstule nevar tikt pakļauta tikpat stingrām precizitātes prasībām kā argumentētais atzinums, jo tajā var ietvert tikai isu iebildumu izklāstu. Tātad nekas neliedz Komisijai argumentētajā atzinumā konkretizēt iebildumus, kurus tā jau ir izvirzījusi vispārējā veidā brīdinājuma vēstulē.

(sal. ar 17. un 20. punktu)

2. Pienākuma neizpildes esamība ir jāvērtē atkarībā no situācijas dalībvalstī, kāda tā bija argumentētajā atzinumā noteiktā termiņa beigās. Tādējādi nav zaudējusi priekšmetu prasība sakarā ar valsts pienākumu neizpildi par pagaidu režīmu aktīvu legalizēšanai nodokļu mērķiem, kurš vairs nav spēkā pēc argumentētajā atzinumā noteiktā datuma beigām, taču kura iedarbība turpinās šajā datumā, kas ir atbilstošais datums, lai novērtētu šīs prasības pieņemamību.

(sal. ar 31., 33., 34. un 42. punktu)

3. EKL 56. pantā un Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu (EEZ) 40. pantā paredzētos pienākumus nav izpildījusi dalībvalsts, kura saistībā ar īpašu kārtību aktīvu, kas neatradās valsts teritorijā, legalizēšanai nodokļu mērķiem paredz preferenciālu nodokļu režīmu tikai attiecībā uz šīs dalībvalsts emitētajām valsts parādzīmēm.

Tādi mērķi kā krāpšanas apkarošana nodokļu jomā un cīņa pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas var attaisnot ierobežojumu kapitāla brīvai aprītei, tomēr vēl ir vajadzīgs, lai šāds kapitāla brīvas aprītes ierobežojums būtu atbilstošs, lai nodrošinātu šo mērķu īstenošanu un nepārsniegtu to īstenošanai nepieciešamo.

Režīms, kurā ir noteikta atšķirīga kārtība attiecībā uz šīs dalībvalsts emitētām parādzīmēm salīdzinājumā ar citu dalībvalstu emitētām parādzīmēm, neatbilst šim prasībām. Turklāt šādu atšķirīgu legalizēšanas likmi nevar pamatot ar mērķi, kam ir tīri finansiāls raksturs, proti, kompensācija par ieņēmumu, ko attiecīgā dalībvalsts gūst no nodokļiem, zaudēšanu. Tīri ekonomiska rakstura mērķis nevar pamatot Līgumā garantētās pamatbrīvības ierobežojumu.

(sal. ar 60.–62., 64., 65. un 70. punktu un rezolutīvo daļu)